

Date: June 28, 2005

13

Case No.: 5398/03

(see the chapter dealing with the testimony of Ahmed Barghouti that is referred to above) and was unable to provide a position even concerning the fact of the occurrence of the attacks.

The act of the defense in persistently using a categorical denial, even to the fact of the death of the victims, is regrettable, particularly when the technical material that substantiates these facts was filed with its consent. Unfortunately, we have not been seized by the concern that the Defendant would be held accountable for murders that were not carried out. The large amount of technical evidence that was filed with the consent of the defense substantiates the facts of the events described and the terrible pictures of the murder victims, including small children and leave no room for doubt in this regard.

In effect there is no genuine dispute concerning the chain of events relating to the stages of execution of the attacks either. If we look further, beyond the dust clouds that the prosecution witnesses have attempted to kick up in their various evasive maneuvers, it seems that they (Mohamed Naifa, Mansour Sharim, Nasser Aweis, Ibrahim Abdel Hai) do not effectively deny the execution processes of the murderous acts and focus primarily on (the denial of) the part of the Defendant. In any case, a reading of their statements extensively and elaborately reveals the chain of these events (including the preparations, arming and filming of the suicide attackers and driving them to the murder scene and so on).

Therefore, we have found that the general chain of events has been adequately proved out of the evidence that was brought before us, and it is doubtful whether it is truly disputed, and we shall now focus our view on the part of the Defendant.

Counts 6-8 of the indictment, the attack on Jaffa Street

These counts of the indictment attribute to the Defendant responsibility for the murder of the late Ora Sandler and Sarah Hamburger and an attempt to cause the death of 45 civilians who were injured in the event. The event was executed on behalf and in the name of the Al Aqsa Brigades Organization. The Defendant is charged with having received the suicide terrorist in an apartment in the Balata Camp and having filmed him holding a rifle and a book of the Koran along with Mahmoud Titi. Thereafter, the Defendant dispatched the suicide terrorists, Sa'id, on his last way. After these things, Sa'id departed for Ramallah, where he was sent by Ahmed Barghouti to Jerusalem, where he opened fire [at others] indiscriminately until he was vanquished, but not before he had caused the murder of two women and injured dozens of others.

[Stamp] P 6: 28

Prosecution witness Ibrahim Abdel Hai talks about the part of the Defendant, as set forth in the transcript of his confession in his trial (**P/ 69**, Subsection 6 of the sixth count of the indictment) and the part of the charge relating to the Defendant is based on this testimony. We learn about the background leading up to the event from the statements of Abdel Hai and of Nasser Aweis. The statements of prosecution witnesses 16, 17, Mohamed Masleh and Mohamed Abdullah were filed consensually³² and their content is considered to be agreed to (**Judea and Samaria Single Judge Appeal 114/01, Abu Hilal**). From these statements, along with the transcript of the confession of Ahmed Barghouti, we learn about the responsibility of that Sa'id after having been sent and filmed by the Defendant. The technical material indicates the deadly results of the event. But it is understood that all of the evidence comes together to provide support that greatly exceeds the high level of support that is required for the testimony of Abdel Hai.

It seems that at present, one does not need much imagination concerning the meaning of the act of filming a suicide terrorist who is reading his will before departing on his last journey, and the act of the Defendant in this context speaks for itself. This act, along with the status of the Defendant referred to above, substantiate his place as part of the “inner circle” of the dispatchers of the suicide terrorist and his full responsibility for the attack and its murderous results.

For these reasons, we convict the Defendant for responsibility for the suicide attack on Jaffa Street in Jerusalem, the injury of the civilians and the attempt to murder others.

Counts 9-12 of the indictment, the attack in the settlement Hermesh

This attack was executed by Mohamed Naifa, with the assistance of Akram Abu-Bakar, Osama Eshkar and Amjad Yahya. The Defendant is charged (Subsection A & I of the count of the indictment) of being the one to give explicit approval to Mohamed Naifa to carry out the attack, after which he took responsibility for it on behalf of the organization and transferred to Naifa the sum of \$3,000. In the event, the late Linory Seroussi, Hadas Turgeman and Orna Eshel were murdered and Yuval Eshel was injured.

[Stamp] P 6: 28 [continued]

³² See transcript of hearing dated June 14, 2004, page 1 lines 21-22.

Date: June 28, 2005

14

Case No.: 5398/03

The part of the Defendant arises from the statements of Naifa, which we saw fit, as stated above, to accept. Naifa describes how, after Akram Abu Bakar told him that he had a suicide terrorist who was prepared to carry out an attack, he contacted the Defendant, who approved his execution of the murderous act (or in the words of the Defendant, "Why not?"³³). It shall be emphasized from the words of Naifa that he instructed Akram to continue to work on the attack only after his talk with the Defendant and receipt of approval from him. Naifa also describes how, after the attack, the Defendant assumed responsibility for the attack on behalf of the organization and also transferred the amount of money to him.

Naifa's words are supported by none other than the statement of the Defendant, who confirmed that he had handed money over to Naifa the day after the attack for erecting a mourning tent for the martyr³⁴. The other persons involved in the attack, whose statements were filed consensually³⁵, substantiate the facts of the charge in general and the technical material substantiates its deadly results and the injury of Yuval Eshel, whose late wife Orna was murdered before his very eyes.

We can see how the Defendant had complete control over the execution of the attack, and its perpetrators answered to him, by words and by actions, before it and after it. The Defendant assumes full responsibility for the event that was dispatched with his blessing, approval and financing, and which he hastened to assume responsibility for, and we convict him for this responsibility.

Counts 13-18 of the indictment, the Metzer attack

In this event, too, the suicide terrorist, Hayat Hadem Sirhan Sirhan, was dispatched by Mohamed Naifa to Kibbutz Metzer. In his shooting spree in the kibbutz, Sirhan murdered the children of the Ochayon family, Matan and Noam, their mother Revital and kibbutz residents, the late Tirza Damari and Yitzhak Dori.

Examination of the statements of Naifa indicates that once again, he contacted the Defendant, informing him that he had another suicide terrorist who was prepared to be dispatched and a request to arm him with a weapon, and the Defendant saw to this. Thereafter, Naifa asked the Defendant to take responsibility for the attack, and had the film of Sirhan reading his will transferred to him.

[Stamp] P 6: 29

³³ See P/ 60, page 4 line 25.

³⁴ See P/1, page 5 lines 5-9.

³⁵ See transcript of September 2, 2003, page 3 lines 27-28.

The Defendant himself supports the statements of Naifa significantly (while taking the sting out of those things, as per his habit) by indicating in his statement that he had provided Naifa with a weapon (he contended that this was following an encounter that Naifa had with another person) and that after the attack he called the television station to announce that he objected to carrying out attacks within the State of Israel. Needless to say, this endnote alongside the account of the Defendant is not reliable for our purposes. The Defendant made no effort to repeat this evasive account in his testimony and distanced himself from any involvement with Naifa and providing a weapon.

The other prime suspect involved in the event, Osama Sakar, who did not mention the Defendant, substantiated the facts of the indictment related to the preparations for sending Sirhan on the murder mission and the technical material from the scene of the massacre confirms its deadly results.

The hierarchy of relations between Naifa and the Defendant have already been described above and the acts that were performed before and after the attack substantiate the responsibility of the Defendant pursuant to his authority over the perpetrators of the murder and giving the approval for the attack and taking responsibility for it. But this time too, besides "ministerial responsibility", the Defendant also has significant responsibility for the attack as the one who actually provided the murderers with the weapon that took the lives of the residents of the Kibbutz. There is no doubt that the Defendant bears full responsibility for the murderous event and we convict him of this.

19th count of the indictment

This count attributes to the Defendant the offense of conspiring to cause intentional death, insofar as he was involved in the plot to dispatch Sirhan to carry out another attack after the Metzer attack.

This charge is also based on the statements of Mohamed Naifa, who described how it was decided, after finding that Sirhan was still alive after the murderous attack in Kibbutz Metzer, to send him again to carry out a suicide attack,

[Stamp] P 6: 29 [continued]

Date: June 28, 2005

15

Case No.: 5398/03

for which purpose he contacted the Defendant. The Defendant gave his consent to the plan and also granted the request of Naifa to provide him with a weapon, and the gang members also departed to Nablus to meet him and take the weapon from him, but they were arrested before they did so.

We have already dealt with the considerable support for the statements of Naifa on a series of matters. There is no doubt that this conspiracy is part of a single "factual sequence", which relates to terrorist attacks that were carried out by Naifa and the Defendant within the framework of the organization and through Sirhan; therefore, we consider these to support the matter of incrimination of the Defendant for this charge too.

We have also discussed the course of action and the connection between the Defendant and Naifa and there is no doubt that the approval of the murderous plan by the Defendant and his commitment to provide a weapon make him an accomplice in the conspiracy.

In summation, we convict the Defendant of all of that which has been attributed to him, except for the fourth count of the indictment, which the prosecution has withdrawn.

Right of appeal as prescribed by law

Handed down and notified, June 28, 2005, at the office. The court clerk will provide a copy to the parties.

[Signature]

Judge

[Signature]

President of the Court

[Signature]

Judge

[Stamp] P 6: 30

IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK

MARK I. SOKOLOW, *et al.*,

Plaintiffs,

vs.

THE PALESTINE LIBERATION
ORGANIZATION, *et al.*,

Defendants.

No. 04 Civ. 00397 (GBD) (RLE)

DECLARATION OF RINA NE'EMAN

Rina Ne'eman hereby certifies as follows:

1. The attached translation from Hebrew to English is an accurate representation of the document received by Rina Ne'eman Hebrew Language Services, to the best of my knowledge and belief. The document is designated as P6: 11-15.
2. I am a professional translator with a B.A. in International Relations from the Hebrew University of Jerusalem (Israel) and 30 years of translation experience. I am fluent in Hebrew and English, and I am qualified to translate accurately from Hebrew to English.
3. To the best of my knowledge and belief, the accompanying text is a true, full and accurate translation of the Hebrew-language document bearing the bates number, P6: 11-15.

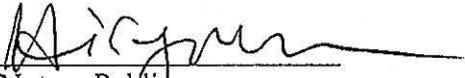

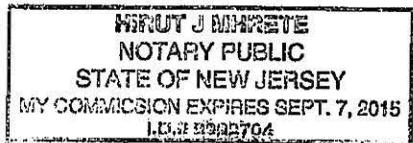
Rina Ne'eman

ss.: New Jersey

On the 28 day of February, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this
28 day of February, 2014

Notary Public

IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK

MARK I. SOKOLOW, *et al.*,

Plaintiffs,

vs.

THE PALESTINE LIBERATION
ORGANIZATION, *et al.*,

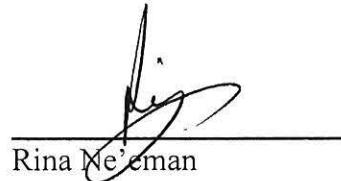
Defendants.

No. 04 Civ. 00397 (GBD) (RLE)

DECLARATION OF RINA NE'EMAN

Rina Ne'eman hereby certifies as follows:

1. The attached translation from Hebrew to English is an accurate representation of the document received by Rina Ne'eman Hebrew Language Services, to the best of my knowledge and belief. The document is designated as P 6: 16-30.
2. I am a professional translator with a B.A. in International Relations from the Hebrew University of Jerusalem (Israel) and 30 years of translation experience. I am fluent in Hebrew and English, and I am qualified to translate accurately from Hebrew to English.
3. To the best of my knowledge and belief, the accompanying text is a true, full and accurate translation of the Hebrew-language document bearing the bates number, P 6: 16-30.

Rina Ne'eman

ss.: New Jersey

March

On the [6] day of ~~February~~^{March}, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this ~~March~~⁶ day of ~~February~~, 2014

Leonor Troyano
Notary Public

LEONOR TROYANO
ID # 2385580
NOTARY PUBLIC OF NEW JERSEY
Commission Expires 5/8/2014

תיק מס' : 5398/03

1

תאריך: 06/02/05

בית המשפט הצבאי

ש 1 מ ר 1 1
- פ ר 1 ט 1 ק 1 ל -

דין בית משפט מיום: 06/02/05 בפני החרכוב: סא"ל חסון - אב"ד
רס"ן אליהו נימני - שופט
סרן ארז סרי - שופט

נאשם: מאג'ד אסמאעיל מוחמד מצרי ת.ז.: 904460862

רשומות: סמל אלהינה
מתרגמן: סמל בהאה

- אב"ד זיהה את הנאשם -

הברעת דין

عقب היקפיו הגדולים של תיק זה, נימוקי הכרעת הדין נמצאים עדין בשלבי כתיבתם. עם זאת, נמסור כעת את תמצית הכרעת הדין.

מצאנו לנכון להרשיע את הנאשם בעבירות המוחשנות לו בכת"א, למעט פ"א 4, ממנו חוזרת התביעה בסיכוןיה. הנאשם מושבע בעבירות הבאות:
חברות בחתאות בלתי מותרת – עבירה לפי תקנה 85 (1) (א) לתקנות ההגנה (שעת חירותם), 1945.

נשיאות משרה – עבירה לפי תקנה 85 (1) (ב) לתקנות ההגנה (שעת חירותם), 1945.
ירי לעבר אדם – עבירה לפי תקנה 58 (א) לתקנות ההגנה (שעת חירותם), 1945.
YSISION ווי לעבר אדם – עבירה לפי תקנה 58 (א) לתקנות ההגנה (שעת חירותם), 1945 ולפי סע' 19, 20 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה ושותרין) (מס' 225, תשכ"ח – 1968).
గורמת מוות בכוונה – עבירה לפי סע' 51 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה ושותרין) (מס' 378, התש"ל – 1970 (10 פרטיא אישום)).

YSISION וגורמת מוות בכוונה – עבירה לפי סע' 51 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה ושותרין) (מס' 378, התש"ל – 1970 ולפי סע' 19, 20 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה ושותרין) (מס' 225, תשכ"ח – 1968 – (3 פרטיא אישום)).

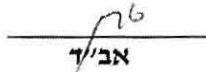
קשר לגורמת מוות בכוונה – עבירה לפי סע' 51 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה ושותרין) (מס' 378, התש"ל – 1970 ולפי סע' 21, 22 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה ושותרין) (מס' 225, תשכ"ח – 1968 –).

יובהר כי לעניין פרטיא אישום המרכזים, דהינו עבירות הרצח, מושבע הנאשם כשותף עיקרי וזאת לאור מעמדו הבכיר בארגון, העובדה כי היה מעורב בשלבים אופרטיביים של ביצוע מעשי הרצח ובهم צילום המתאבד, מימון הפיגוע ומסירת כלי הנשק אשר שימש בו.

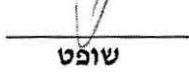
ניתן והודיע היום, 06/02/05, בפורמי ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

ראיות לעונש

ת: אין ראיות לעונש
ס: אין ראיות לעונש

תובעת מסכמת:

היום נונטו הנאים את הדין בגין אחוריותו כמצבע עיקרי לగרים מותם של 10 בני אדם. לצד זאת, הורשע הנאים בפיגועים ביחסוניות חמורה עניפה, תוך שוגם מסקירת מעשים אלו ברווחה נחשותו וחותירתו כדי מטרת אחת - גדיות חי אדם. הנאים אמנים נונטו את הדין אחרון בזמן, לאחר כל "גיבורי", מבצעי הפיגועים במצרים וחרמיש, אלום מטעמי, מבחינות רבות, ניתן לראות בו ראש וראשון להם.

לא ניתן להתעלם מהhabit להומרה ממעמדו הבכיר בארגון התאומים. למעשה, לפחות, כי הטרור, הגם שהיינו מכיה באופן עיוור בקורבנות מקרים, פעמים רבות יש בו דоказה חוקיות או ביתר דיוק אינטנסטיבית, ציניות בחיה אדם. לעיתים נהג לבצע פיגוע זה או אחר במועד מסוימים, בתזמון מסוימים, בישוב מסוימים, תוך תחומי היקום או מוחצת לו. ואכן, לטעמה של התביעה, נכס תפקido המכריע של הנאים כמעין פוסק באוטם חיים של קורבנות עולמים עתידיים, ירצה יבוצע פיגוע רצח, לא ירצה יינצלו הפעם חיהם.

אדגיש כי עובר לפיגוע בחרמיש נתקשה הסכמתו המפורשת של הנאים לביצוע הפיגוע על ידי בכיר המרצחים, מוחמד נאיפה, הסכמתו של הנאים ניתנה ורק לאחריה יצאו לפועל השלבים הבאים, שהביאו כזכור למותם של שלושה בני אדם. הנאים אף הגדיל לעשות לאחר ביצוע הפיגוע, אולי בשלמוני החלטה, העביר הנאים למוחמד נאיפה, בדיק ששל "החלטתו" של הפיגוע סכום כסף. ואם יתמה התומה על כך, גם זה אינו מקורה, שכן הנאים נסא תפקיד אשר במסגרתו העביר כספים בהזדמנויות רבות ובנסיבות מסוימות בארץ.

גם לביצוע הפיגוע במצרים נודעה תרומה מכרעת לפועלו של הנאים, היות שהוא זה שהעביר למשה את כלי המשחית לידי המרצחים, בסופו של דבר. על תרומה זו ודאי שאין צורך להזכיר מיללים באשר לקשר הסיבתי בין מעשייו כאן ובין קורות התוצאה.

בנוגע לפיגוע ברחוב יפו בירושלים, שימש הנאים כצלם של המתאבד לפני יציאתו לפיגוע. התביעה טענה לא אחת לפני בימי"ש נכבד זה, אודות הקרדינליות שהיא מוצאת בפעולה זו. אדגיש בקצרה כי פאן נוסף חמור של פיגועי ההתאבדות שבאו בקרבונו הינו החד התקשורתי שבא בעקבותיו, בו יש למעשה להחפיך, לשתק ולזרע אימה בחיו של כל ישראלי, באשר הוא ישראלי. תרומה רבה לכך יש בצלומי מותם של מותאים מותאים, זאת גם מהבחןה שהם משמשים דוגמא מצולמת גם לבאים בעקבותם. יותר מכך, לטעמה של התביעה, באקט הצלום יש כדי לאפשר במשירין, בסופו של דבר, את ביצוע העבירה עצמה על ידי אותו מתאבד בכך שלמעשה יש באקט זה ממשום עידוד רוחו של אותו מתאבד, חיזוק החלטתו לצאת לביצוע הפיגוע.

התביעה נפנה לעניין זה לטיעוניה בתיקו של איאד נאצ'ר, תיק בימי"ש 5572/03. בתיק זה נגור על הנאים מסאר עולם ואלום לא מן הטעם שביקשה התביעה, הינו השתתפותו בצלום המתאבד, אלא אם כי ריבוי העברות שייחסו לו. עם זאת, אזכיר כי התביעה הגישה ערעור בתיק זה והוא עודנו תלוי ועומד ב biome"ש לעורורים.

כן אבקש להפנות לתיקו של מלאל שעבלו, שנידון בימי"ש זה, שם קיבל biome"ש את עמדתה של התביעה באשר לתרומה המשנית של אותו אקט של צילום המתאבד.

היום נסגר מעגל. דם של קורבנות הנאים זועק אל biome"ש וההתביעה תבקש כי עונשו ייגוז ל-10 עוניyi מסאר עולם מצטברים בגין כל נפש ונפש אותה קטעה. כן תבקש התביעה מסאר נוסף קצר בשנים, בגין יתר העברות בהן הורשע הנאים.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

תיק מס' : 5398/03

3

תאריך: 06/02/05

סניגור מסכם:

הנאשם הכחיש לאורך כל הדרך את כל המוחץ לו בכת"א, אולם בהרשעתו היום בפני**ביבמ"ש** מהוועה מכיה קשה לנאשם ולמשפטתו. הנאשם בחקירה הראשית ובחקירתו**הנדית** בביבמ"ש, וגם בחקירהו במשטרת**הוקיע** מעשי אלימות נגד מדינית**ישראל**.
מדובר בנאשם שאפייל בהליך המשפטיא**בפני** בביבמ"ש נגרמו לו עוויות דין.
מדובר בנאשם בן 32 שנים. הוא המפרנס היחידי למשפטתו, אשר מרכיבת מני**ילדים**.
אשתו נמצאת כאן וגם אימנו חולה. לנאשם יש המון**חוות ומשכנתא**. הנאשם עובר**לאירוע שהוא כת"א** עבד בתור קצין במשטרת**פאלשטיינאיות**. הוא עבד בבמיות ובבנאמנות.
מצבו הפיננסי של הנאשם רעוע מאוד. ילדיו הקטנים לומדים בבביס ויש צורך שאביהם*יתמוך* בהם מ בחינה | כלכלית ו וחשוב | שאביהם יימצא לידם.
הנאשם הוא אדם חולה, יש לו בעיות ברוגלים.
יש לי טייענים אחרים, הראל עוד לא קיבלתי את הנימוקים לידיו. לנאשם אין דם על**הידיים**. זה מה שהוא טען לאורך. אפילו התנהגו של הנאשם היום, אינה כמו של**הנאשים** האחרים, אשר היו מודים במעשים שעשו, אך הנאשם לאעשה זאת.
אנו מבקשים**ביבמ"ש** יתחשב בנסיבות.

נאים:

אני מהחלה**הבאתי** את הריאות**ביבמ"ש**. התביעה בהתחלה קבעה את גורלי. אני אמרתי שאני לא מפחד רק**מאלוהים** ואני נגד רצח של**זרים** ופאלשטיינים.
היה**קצין** במשטרת**פאלשטיינית** והפלילו אותו גנבי רכבים. אני כיבדתי את**ביבמ"ש** עדעכשו. אני מקווה שתיקח בחשבון את כל הדברים האלה, אתה מטפל בילדים שלך, גם- יש**ילדים**.

תאריך: 06/02/05

4

תיק מס': 5398/03

גזר דין

הנשם הורשע, כאמור בהכרעת הדין, בעבירות המיויחסות לו בכתב האישום (למעט פרט האישום הרבלי, ממנו חרזה התביעה). המדויב בשורת עבירות קשות וחמורות, שאין חמירות מהן, מהן עולה אחריותו של הנשם לרציחתם של שורה בני אדם וכן שורת עבירות נוספות ובהם עבירות ניסיון לגרימת מוות בכוונה, ירי ועוד.

הנשם נשא בתפקיד ראש "גדרי אל אקזה" באזר שכם, ובתקידו זה משך בחוטיהם של פיגועים רבים אשר יצאו תחת הנחייתו, במימונו, בברכתו ותוקף שימוש בכל הנשק שmas.

הנשם היה מעורב בשורת פיגועי התאבדות אשר הוא וחבריו לארגון צמא-הדם, שילחו בזה אחר זה מפיגעים מתאבדים אשר זרוו בחוץ ערי ישראל רצח ומוות. עבירות כתוב האישום, בהם הורשע הנשם, מတאות ארוכות את השלבים המפורטים שקדמו להוצאה המרצחים לעבר זירת הקטל.

הנשם, בתפקיד הבכיר, הוא זה שኒץ על תעשיית מוות בזיהה זו ומסר הוראות לפעלים הכספיים לו לשלוח מפיגעים למשדי רצח המוניים. אולם הנשם לא הסתפק בתפקיד "מיניסטריאלי" בלבד, אלא שלח ידו גם בשותפות מלאה לשילוח המפיגעים ממש, ובכל זאת צילום מתאבד במקורה אחד, מימונו פיגוע אחר והספקת כלי הרצח באירוע שלישי.

כאן המקום להציג, את אשר אף עלה מהכרעת הדין, כי אחריותו המלאה של הנשם למשיים נלמדת תוך מרכיבו ה"אופרטיבית", אולם גם ממעמדו הבכיר העולה לאורך כל חומר הראיות. מתרבר כי הנשם היה, באזר שכם, פ██ק בענייני חיים ומוות, והוא ניצל את מרותו על פני אחרים לשם שליח מרצחים. הנשם הוא זה שמייד אף ליטול אחריות על מעשי הרצח, בפני אמצעי התקשות.

הנשם הוא האחראי, ביחיד עם שאר חברי לכונופיית המרצחים, לפיגוע הדמים ברחוב יפו בירושלים, ביחסו חרמש ובקיבוץ מצר. כתוצאה מממשיו מצויו את מותם עשרה בני אדם, בהם שני ילדים וכיס בקיבוץ מצר, אם שנרצחה ביחד עםם, שניים נשבי הקיבוץ, נעורו שנרצחו מרחוק קצר מביתם ביחסו חרמש, נשים שהלכו ברחוב יפו בירושלים. פיגועי הדמים ברחוב יפו, ביחסו חרמש ובקיבוץ מצר זעעו את המדינה באזריותם ובשלותם.

הנשם לא חדל מממשיו, גם כאשר הלכו ורבו קורבנותיו, גם כאשר הלק ופתח גלים. גם לנוכח הירצחים של ילדים וכיס, לא נח הנשם מממשיו והוסיף לטוות את קורי המוות תחת ידו. הנשם לא היסס והורה לשילוח את חיית-האדם, את הרוצח סירחאן סירחאן, לביצוע מעשה רצח נוספת, אשר לרביה המזל לא יצא אל הפועל.

ואכן, מלבד מעשי הרצח בהם הורשע, ומלבד הפשיעות שגרם לאלו שרדו את התקפות התופת של המפיגעים שישלח, עוד שלח הנשם את ידו במעשה ירי וניסיון לירוי.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

תיק מס' : 5398/03

5

תאריך: 06/02/05

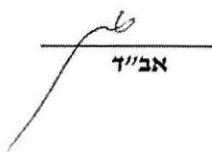
כפי שציינו בהכרעת הדין, מצאנו כי חלקו של הנאשם הוא של שותפות מלאה. ואכן, העובדה כי הנאשם נהג בפחדנות והסתתר מஅחורי מצלמת הויזדאו ושלוח אחרים להרוג ולהחרג, כי התחבא מאחורי מתן הוראות אחרים, כי עטף בשטרות כסף את מוג לבו, כי נטל אחריות על מעשי אחרים, עובדת פחדנותו של הנאשם אינה מחייבת כי יחמורן מן העונש הרأוי ולשכמו. הנאשם אחראי באופן מלא למותם של עשרה בני אדם חפים מפשע, ומאחריותו זו לא יחמורן.

אנו גוזרים עם הנאשם **10 מסרים עולם מצטבריםם**.

זכות ערעור בחקוק החל מיום המצאת נימוקי הכרעת הדין לידי הצדדים
ניתן והודיע, 06/02/05, בפורמי ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

תיק מס': 5398/03

1

תאריך: 28/06/05

בית המשפט הצבאי
ש ۱ م ۱ ۱
- פ ۱ ط ۱ ك ۱ ل -

בפני ההרכב: סא"ל ארז חסן -אב"ד
 רס"ן אליהו נימני -שופט
 סרן ארז סרי -שופט

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51

תובע: סרו אירית דיטиш
 סניגור: עו"ד דראושה

ナンש: מאגד אסמאעיל מוחמד מצרי ת.ג.: 904460862

- אב"ד זיהה את הנאש -

הכרעת דין

האישומים וזירות המחלוקת:

ביום/ 05/06 מסרנו את ההחלטה דין של הנאש וגורנו את דין. כמובטח, להלן נימוקינו המלאים להכרעת הדין:

נגד הנאש הוגש כתב אישום קשה ואורוך, הן מבחן חומרות העבירות והן מבחינת היקפו. מיוחס לנאים כי בשנת 2002 שימש כראש "גוזדי אל-אפקה" באזר שכם ומוטוקף תפקידו ניצח על הוצאותם לפועל של מספר פיגועים - ובהם פיגוע הדמים ברחוב יפו בירושלים, בישוב חרמש ובקיבוץ מצר - בהם מצאו את מותם 10 אנשים, בהם 2 פעוטות ואם, ונפצעו עשרה אחרים. עוד מיוחסים לנאש מעשי ירי וניסיון לירייה עבר אדים וקשירת קשר לగירמת מוות בכוונה.

הנאש כפר בכל המוחוס לו, הון בתשובהו לאישום וכן (במრבית המוחוס לו) בחקירהו המשטרתית והאישום נגדו מובוס על הפלות רבות מאת חבריו ושותפיו לארגון ולמעשי הרצת. כבר בתחילת הדברים יש לציין כי הסוגיה המרכזית בתיק זה, נוגעת לזיהויו של הנאש, אשר לרוב מכונה ע"י חברי בכינוי "בזבז" - כינוי אותו מכחיש הנאש.

לצד הכחשתו של הנאש את מעורבותו שלו במעשי הרצת, הרי שאין מחלוקת של ממש באשר לטענות האירועים (לאור הסכמת ההגנה להגשת חומר הראיות הטכני), ונראה כי אף לא לחلكם של שאר המעורבים, אשר ברובם נשפטו והורשו זה מכבר על מעשיהם.

חומר הראיות:

אמורות הנאש:

העד בפנינו גובה 2 אמרותיו של הנאש, רס"מ מטאנט חדא. מעודותיו עולה כי חקירותו של הנאש התנהלה באופן רגיל. ואכן לא נטען מעד הנאש כל טענות זוטא, לא בכלל ולא כלפי העד.

תdad בפרט, וההגנה אף הסכימה כי יוגשו אמרותיו של הנאש שנגבו ע"י העד. בסיכומיה ביקשה ההגנה לקבע כי יש ליתן משקל מופחת לאמורתו של הנאש, וזאת עקב העובדה כי האמרה לא נכתבה בעברית, כי לא חוקלה וכיו"ה העד לא ערך לנאש מסדר זיהוי.

¹ ראה פרוטוקול מיום 2/09/03, עמ' 1.

